

to næste ere ude at tjene, og ikke destomindre ere de alle tre hjemme alligevel. Virkningen af deres Fortjeneste og det hele Forhold opholdt jeg mig ved i Gaar, og jeg finder ikke Anledning til at komme tilbage til det i Aften.

Jeg gaar saa over til det næste Punkt i den socialdemokratiske Agitation her under Finanslovedebatten, det er Punktet angaaende Overskridelse paa Krigsministerens Budget. Jeg sagde forrige Gang, at jeg trættedes og kededes ved at diskutere dette Forhold med det ærede Medlem. Jeg nævnte sidste Gang — og det staar fremdeles uimodsagt fra det ærede Medlems Side — at f. Eks. Posten angaaende Sygedagene, hvor hver Sygedag er budgetteret med 1 Kr. 50 Øre, medens den virkelige Udgift er 2 Kr. 73 Øre, uundgaaelig maa overskrides, maa overskrides af den nuværende Krigsminister og maa overskrides af en hvilken som helst Krigsminister, selv om det var det ærede Medlem, der sad som Krigsminister. Det er saa ubestrideligt, og det er i Virkeligheden ogsaa ubestridt af det ærede Medlem. Han indlader sig nemlig ikke paa at godtgøre, at hans Paastand i saa Henseende har Spor af Grund under sig. Nej, han indlader sig blot paa almindelige, ret utilladelige Billeder angaaende dette Forhold, idet han siger som saa: Den højtærede Krigsminister stikker Haanden ned i Statskassen, og saa hænger der for mange Kroner ved. Jeg siger, at naar vi ere komne ind i en saadan Diskussionsform, ere vi, som den højtærede Formand sagde i Gaar, under Niveauet af det, som er tilladeligt her i Tinget. Det ærede Medlem burde betænke, hvad en saadan Yttring kan føre med sig, hvilke Forestillinger den kan fremkalde hos Folk, der ikke kende Bevillingsregler og ikke kende Forholdene med Hensyn til Ministres Adgang til Statskassen. Der er vel mange, der tro paa, hvad det ærede Medlem siger, og det ærede Medlem taler jo dog for at blive troet — jeg vilde haabe, han ikke gjorde det, havde jeg nær sagt, men det gør han jo —, og der er mange af dem, der høre det ærede Medlem og læse hans Tale, som tro derpaa, der faa Indtryk af, at Krigsministeren simpelvæk gaar hen og stikker Haanden ned i Statskassen og negler nogle Kroner ud over det, han har Lov til at tage. Jeg siger, at en saadan Diskussionsform er utilbørlig. Nej, lad os faa Beviser fra det ærede Medlems Side for, at Krigsministeren kan handle anderledes overfor disse Forhold. Lad os faa godtgjort, at hvis det ærede Medlem var

Krigsminister, kunde han præstere Dækning for disse Sygedage, her er Tale om, for den budgetterede Sum. Det ærede Medlem ved, at han kan det ikke, han ved, at Krigsministeren kan det heller ikke, men hvorfor skulle vi dog saa Aar efter Aar og Gang efter Gang staa og føre denne i sig selv ørkesløse Diskussion om Ting, der ere saa soleklare, og føre den i en Tone, der er saa saare langt under det, der er os værdigt her i denne Sal. Endvidere savner jeg en Paavisning — jeg har lyst efter den allerede den første Dag, jeg tog Ordet her og gentager det nu for tredje Gang — af de Poster paa det militære Budget, som skyldes Venstres Initiativ siden 1901, Poster, som Socialdemokraterne kunde ønske fjernede ud af Finansloven. Jeg synes, de Herrer Socialdemokrater maa være interesserede i paa Baggrund af hele den Halløj-Agitation, som drevs i Sommer, dog at underbygge de Paastande, som i Form af Pjecer bleve spredte ud Landet over i Hundredtusinder af Eksemplarer, med disse simple Antydninger, som jeg har lyst efter den første Dag og forleden Dag og nu igen i Aften. Jeg spørger igen for sidste Gang: Hvor ere de Poster paa det militære Budget, som skyldes Venstres Initiativ siden 1901, og som Socialdemokraterne ønske fjernede af Finansloven? Findes de ikke, kunne de ikke paavises, saa siger jeg igen, hvad jeg har sagt en Gang tidligere, selv om det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) paa Naboskabets Vegne føler sig forarget derover, at saa er hele denne Agitation fra Socialdemokraternes Side Humbug.

Saa skal jeg sluttelig vende mig til det højtærede Ministerium. Jeg udtalte, første Gang jeg havde Ordet, min Glæde over de her i Tinget fremsatte Forslag. Jeg gentager nu til Slut min og mine Meningsfællers Tak for disse betydningsfulde Forslag. Forslaget om Foranstaltninger til Tuberkulosis Bekæmpelse, Forslaget om Statens Støtte til Sygehuse for Tuberkulose samt til Patienters Behandling paa samme, om Behandling af forbryderske og forsømte Børn og unge Personer, om Nedsættelse af en Kommission til Forberedelse af Tyendelovgivningens Revision, om Søfolks Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Søfartsvirksomhed — det er en Samling, vi maa hilse med den største Glæde og Tilfredshed, og jeg føler mig forvisset om — idet jeg standser ved det sidstnævnte Lovforslag —, at den høje Regering ogsaa inden ret længe vil forberede en Lovgiv-